

megen Tid, men jeg har ikke forsømt noget. Det har været et stort, anstrengende og meget vanskeligt Arbejde at komme ind i disse Forhold. Det maa jo det ærede Medlem vide, der fra gammel Tid har faaet et udstrakt Kendskab til Sparekassen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Sparekassen skulde kunne genrejses, spurgte det ærede Medlem mig, om jeg ikke havde glemt nogle Poster, der burde have været tagne med i mine Beregninger. Det ærede Medlem spurgte f. Eks., om det ikke kunde ventes, at Albertis Bo vilde give en Dividende til Fordel for Sparekassen. Det ved jeg ikke, thi det Bo er ikke sluttet, og netop derfor har jeg ikke taget det med i Beregningen. Jeg ved jo ikke, hvad der kommer ud deraf, og jeg har ikke villet have usikre Fordringer med. Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg ikke havde regnet med, at f. Eks. det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) kunde komme til at betale, fordi han har laant $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Sparekassen, eller om jeg ikke havde regnet med det Beløb, der muligvis kunde komme ind ved det Ansvar, der eventuelt vilde blive gjort gældende mod Sparekassens Bestyrelsesmedlemmer og samtlige Revisorer. Jeg forsikrer det ærede Medlem, jeg har ikke taget dette med i Betragtning, thi det var et *for* løst Aktiv at regne med. Kan der komme noget ind ad den Vej, saa saa meget desto bedre. Saa vil det være til Fordel for Statskassen. Den vil faa en mindre Udgift, men saa længe jeg ikke ved, om der kan komme noget ind ad den Vej, maa det ærede Medlem ikke undre sig over, at jeg ikke regner med saa løse Faktorer og usikre Størrelser, som ikke tør paa-regnes at faa en virkelig effektiv Betydning.

Det ærede Medlem ønskede fremdeles at vide, hvorledes jeg mente, at der kunde sluttet Forlig om denne Sag. Med Hensyn til, hvad Sparekassen kan gaa ind paa, gaar jeg ud fra, at der handler man, som man har handlet hidtil. Det ærede Medlem er jo bekendt med Sparekassens gamle Generalforsamlinger. Han ved, hvem det er, der har været berettiget til at møde, til at stemme og til at tage Beslutning paa Sparekassens Vegne. Jeg tænker mig, at der vil foregaa noget lignende, at man indkalder . . . (Afbrydelse) . . . Ja, Formanden kan man ikke faa med, for han har Forfald, men jeg antager, at man vil forholde sig paa lignende Maade som hid-

til, at Spørgsmaalet om den foreløbige Ordning afgøres af Sparekassens gamle Garanter og de Tillidsmænd, der have mødt paa Generalforsamlingerne og der have haft anerkendt Stemmeret i de 50 Aar. Hvad Eksportforeningen angaar, er jeg enig med det ærede Medlem i, at Bestyrelserne for Mejerierne ikke kunne træffe bindende Aftaler, men jeg er gaaet ud fra, at naar denne Lov er vedtagen, er det en Opfordring for alle Parter til i en Fart at undersøge, om de kunne opfylde de Betingelser, Loven stiller. I saa Henseende har jeg tænkt mig, at Forholdet maatte blive det, at der i alle de Mejerier, der ere knyttede ved Gældsforpligtelse til Eksportforeningen, holdes en lovlig Generalforsamling, hvor hvert enkelt Mejeri for sig tager sin Beslutning, og kan der da tilvejebringes den Million, der her er Tale om, saa er den Sag i Orden. For øvrigt vil det Spørgsmaal blive gjort til Genstand for nærmere og mere indgaaende Undersøgelse, naar hele Forholdet er ordnet.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) troede, at det var givet, at Sparekassen vilde blive genrejst, naar denne Lov var vedtagen. Det kommer an paa, om de af Loven fordrede Betingelser ske Fyldest, og sker det, hvad jeg haaber, baade at der bliver et tilstrækkeligt Antal, der vil gaa med til Nedskrivningen, og at der sluttet Forlig mellem Eksportforeningen og Sparekassen, saa tror jeg, det vil være muligt at genrejse Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg tror, at den sjællandske Bondestand vil føle det som en Æressag at gøre alt, hvad der staaer i dens Magt for at rejse Sparekassen paa ny.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal bære Sparekassen i Fremtiden, saa bliver det de nye Garanter. Og naar der har været Spørgsmaal om, hvorledes man skulde opfatte Bestemmelsen om de Procent, der skulde udbetales af de 2 Mill. Kr.s Garantifond, saa har det været mit oprindelige Ønske, at hver Garant skulde indbetale en vis Procent af sit tegnede Beløb, fordi det efter min Mening vilde yde større Sikkerhed. Men paa den anden Side har det jo ikke været Tilfældet for de gamle Garanters Vedkommende. Jeg har set Fortegnelsen over de Garanter, der have tegnet den nye Garantikapital paa 6 Mill. Kr. Jeg finder, at det er meget gode og solide Navne, baade for de sjællandske Bønders Vedkommende og for de mange Borgeres her i København, der have rakt en Haand til Sparekassens Rejs-